

- פנוי מכך -

דברי תורה לפדרשת אמור ולג' בעומר

א) "אמור אל הכהנים בני אהרן" איתא במדרש על מה שכותב "אמורת ד' אמרות טהורות" למה שהקב"ה המזהיר את ישראל בשבי קדושתן וטהרטן. כיון שבני ישראל הם כה קדושים וטהורים, לפיקר עליהם להיות מופרשים מכל טומאה ותועבה יותר מכל אומה אחרת. בן מלך שאוכל מאכל גס מיד לוקה בחוליו לעומת זאת איש שפר פשוט אינו חלה כל כך מהר, בני ישראל מפאת קדושתם ועדינותם, רגשים בני ישראל מאד לגבי טומאה קלה שמצויה להם ועל כן יש להזהירים מאד על בר. {דברי שער ח'}

ב) "אמור אל הכהנים בני אהרן... לנפש לא יטמא בעמיו" "אמור אל הכהנים" שתאמր להם שם "בני אהרן" ותהא להם יראת הרומיות, כי "لنפש לא יטמא" בשום פעם לא יבואו לזכור את יום המיתה אויך ינצח מן החטא? لكن יזכיר שם "בני אהרן" וחובה עליהם ללבת בדרכיו, במ"ש "הו מתלמידיו של אהרן... ומקרבן לתורה". וע"ז שיתעaskו בתורה יהיה בימולתם להכנייע את יצרם. {ילקוט הגרשוני}

ג) "אמור... ואמרת" שתי אמירות שיהיו ראויים להיות בני אהרן, אוהבי שלום ורודפי שלום "ואמרת אליהם לנפש לא יטמא" עם כל הרדייפה הדעת אל תסכנו את עצמיכם. {החזקה מלובלין}

ד) "קדושים יהיו לאלוκיהם... והיו קודש" יש שרוצים להתקdash לפניים משורת הדין ואוסרים מה שמוטר אז עליהם לדעת שקדם כל תעשה מה צריך, ורק אחר כך תוסיף עוד דברים. ודש"ב "קדושים יהיו" למה "לאלוקיהם" שיקיימו מצאות הבורא ורק אח"ב "והיו קודש", שיתקדשו בעוד דברים. {הגה"ק ר' שלמה קלוגר}

לל"ג בעומר

ה) "ויתבוימי בכאי אבל משה" מצינו כמה פעמים בזוהר לרשב"י היה ניצץ של משה, והנה ידוע שלושים ושלוש ימים ביום ספירת העומר אנחנו מתאבלים על תלמידי רבינו עקיבא ובול"ג בעומר זה נגמר, וזה מה שבכתב באן "ויתמוימי בכאי" במנין "אבל" שזה בגמטריה 33 איזה אבל "משה" זה רשב"י שהיה ניצוץ של משה רבינו. {אבי מורי שליט"א}

ו) "בר יוזאי נמיוזות אשיריך" בא נתר לעצמינו מישחו בא לרשב"י וטופח לו על השם ואומר לו אשיריך. אלא הפשט הוא כך שהוא נמשח במידה "אשריך" שתמיד הוא היה מאושר וקיביל הכל באהבה. {אמרי ח'}

גוט שבת, שבת שלום

וְיִצְכַּח

וְהִי מֵצָא צָבָא

"תורתנו מגן לנו היא מאירת עינינו הוא ימליץ טוב בענדינו אדוננו בר יוחאי"